

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/29809 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 13 augustus 2007 in
het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 2007 is ten aanzien van appellant een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 augustus 2007, kennelijk verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, (hierna: de rechtbank) het tegen het voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) staat in afwijking van artikel 37, eerste lid, van de Wet op de Raad van State geen hoger beroep open tegen een uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank over een besluit of handeling op grond van artikel 6, eerste lid, van de Vw 2000.

Ingevolge artikel 95, eerste lid, van de Vw 2000, staat, in afwijking van artikel 84, aanhef en onder a, tegen de uitspraak van de rechtbank, bedoeld in artikel 94, derde lid, hoger beroep open bij de Afdeling.

2.2. Het door appellant ingestelde beroep is een beroep in de zin van artikel 96, eerste lid, van de Vw 2000, gericht tegen het voortduren van de krachtens artikel 6, eerste lid en tweede lid, van die wet toegepaste vrijheidsontnemende maatregel. De uitspraak van de rechtbank van 13 augustus 2007 is gedaan op dit beroep en is derhalve een uitspraak, als bedoeld in artikel 96, tweede lid, van de Vw 2000. Hiertegen staat, anders dan bij een uitspraak als bedoeld in artikel 95, eerste lid, van deze wet geen hoger beroep open op de Afdeling.

Voor kennisneming van een appel in weerwil van artikel 84, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan grond bestaan, indien sprake is van ernstige schending van eisen van een goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is. Hetgeen appellant te dien aanzien heeft aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat daarvan sprake is.

2.3. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

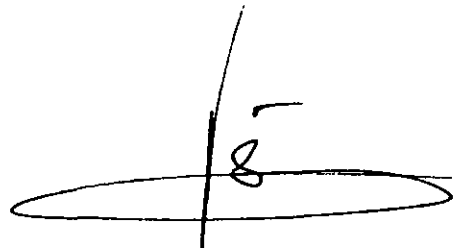
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 september 2007

343-562.

Verzonden: 3 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Afschrift

6

Model M19 Beschikking tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge art. 6 lid 1 of lid 1 en 2 van de Vreemdelingenwet

V-nummer :
Kmar-identnr. : 383913

Piketsadvocaat : Tel:

Ondertekende, Karel Heij, adjudant onderofficier

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking en dienstdoend als Hoofd van de Doorlaatpost,

Overwegende dat aan

Achternaam :
Voorna(m)(en) :
Geslacht : Mannelijk
Geboortedatum :
Geboorteplaats : Onbekend
Geboorteland : Turkije
Nationaliteit : Turkse
Burgerlijke staat : Onbekend
Tegamen met zijn 0 kinderen jonger dan 16 jaar

De toegang tot Nederland is geweigerd op grond van:

- (X)artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 362/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (voor onderdanen van derde landen)
- () artikel 3, lid 1 onder d van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.8 of 8.5 van het Vreemdelingenbesluit (voor personen die vallen onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer of onderdanen van België en Luxemburg)
(evenwel hiernaonder overige gegevens vermelden)

wordt aan betrokkene(n) op grond van art. 6 lid 1 en lid 2 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd zich op te houden in :

Cellencomplex Schiphol Oost

Deze beschikking is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.
Nadat ik aan betrokkene de strekking en inhoud van deze aanwijzing medegedeeld had;

- () in de Nederlandse taal, welke door betrokkene in voldoende mate beheerst wordt;
(X) in de Engelse taal, welke door mij verbaalsent en de vreemdeling in voldoende mate beheerst wordt;
() d.m.v. de tolk in de taal van het tolken centrum in persoon, verklaarde hij/zij deze beschikking te begrijpen.

Schiphol, 31-05-2007

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking en dienstdoend als Hoofd van de Doorlaatpost, Karel Heij, adjudant onderofficier



- 3 -

Ontvangst tijd 27. Juni 20:27

ONTVANGST TIJD 25. JUL. 15:28

AFDRUK TIJD 25. JUL. 15:29

(handtekening)

Noot 1 Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken, Dreef 30, 2012 HS Haarlem.

Noot 2 Na indiening van een eerste beroep (of eerste kennisgeving van de RVD) zal u - indien de maatregel niet voor die tijd opgeheven is - (uiterlijk) op de 35e dag na aanvang van de vrijheidsontneming door een rechtbank gehoord worden. De oproep om op de zitting te verschijnen ontvangt u op het moment dat u naar de rechtbank vervoerd zal worden.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 96 en 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/29809

V-nr.:

inzake: geboren op [] van (gestelde) Turkse nationaliteit,
verblijvende in Uitzetcentrum Schiphol-Oost te Oude Meer, eiser,
gemachtigde: mr. E. Arslan, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.M.C. de Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 31 mei 2007 is eiser op grond van artikel 3 van de Vw 2000 op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eiser is op dezelfde datum de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast. Laatstelijk bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 12 juli 2007 is het beroep van eiser gericht tegen de voortduring van deze maatregel ongegrond verklaard.

Bij beroepsschrift van 24 juli 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot voortduring van de vrijheidsontnemende maatregel. Daarbij is opheffing van de maatregel tot bewaring gevorderd alsmede toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 9 augustus 2007. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

De rechtbank stelt vast dat in de voortgangsgegevens betreffende de periode sinds de uitspraak op het vorige beroep tegen onderhavige maatregel de volgende ontwikkelingen zijn vermeld. Op 13 juli 2007 heeft eiser laten weten zo spoedig mogelijk naar Turkije of Frankrijk te willen vertrekken. Aan hem is medegedeeld dat een laissez-passer (lp) aanvraag is opgestart. Op 23 juli 2007 heeft de Afdeling lp laten weten dat er nog geen presentatiedatum bekend is. Op 25 juli 2007 bleek eiser in hongerstaking te zijn gegaan, waarop aan de Afdeling lp is verzocht hem met voorrang in te plannen. De hongerstaking is vervolgens beëindigd. De Afdeling lp heeft laten weten dat eiser is ingepland voor een presentatie bij het Turkse consulaat te Deventer op 7 augustus 2007.

AWB 07/29809

2

Daags voor de zitting heeft verweerder de gegevens aangevuld met de schriftelijke mededeling dat eiser op 7 augustus 2007 is gepresenteerd en dat bij die gelegenheid is toegezegd dat er zal worden overgegaan tot de afgifte van een lp.

Het geschil ten aanzien van de voortduring van de onderhavige maatregel spitst zich toe op de vraag op verweerder de voorgenomen uitzetting van eiser met voldoende voortvarendheid ter hand heeft genomen.

Namens eiser is in dat verband het volgende - samengevat en zakelijk weergegeven - aangevoerd. Verweerder heeft onnodig veel tijd onbenut gelaten door eiser eerst op 7 augustus 2007 te presenteren. Uit mededelingen van medewerkers van de Turkse consulates in Rotterdam en Deventer blijkt het volgende. Over de lp-aanvraag van eiser is geen contact opgenomen met het consulaat in Rotterdam, hoewel het Uitzeycentrum Schiphol-Oost, waar eiser verblijft, onder het werkgebied van dit consulaat valt. Bij het consulaat in Rotterdam kan elke donderdag, zonder voorafgaande afspraak, gepresenteerd worden. In geval van spoed worden ook op andere werkdagen presentaties gehouden. Eiser is, zonder voorafgaande afspraak, naar Deventer gebracht en (desondanks) aldaar onmiddellijk gepresenteerd. Vooraleerst strookt dit niet met de door verweerder verstrekte gegevens. Daarnaast blijkt uit deze gang van zaken hoe snel een presentatie bij de Turkse autoriteiten geregeld kan worden. Voorts valt op dat voor eiser, op basis van de presentatie en de voorliggende documenten, die al bij aanvang van de bewaring beschikbaar waren, reeds nu een lp is toegezegd. Niet valt in te zien waarom verweerder zo lang heeft gewacht met het bewerkstelligen van een presentatie. Eiser verblijft door dit gebrek aan voortvarendheid van verweerder onnodig lang in bewaring.

Van de zijde van verweerder is tegen het voorgaande het volgende - kort weergegeven - ingebracht. Verweerder heeft voldoende voortvarendheid betracht, hetgeen tot uitdrukking komt in het resultaat: er is gepresenteerd en er is inmiddels een lp-toezegging gedaan. In het lp-traject bleek na het invullen en (intern) doorzenden dat vertalingen van de documenten van eiser nodig waren. Dat heeft tijd gekost. Voorts is verweerder altijd afhankelijk van de autoriteiten van het betreffende land van herkomst. Ten slotte heeft verweerder met het verdelen van de aan te wenden capaciteit bij bewaringszaken rekening te houden met de volgorde waarin vreemdelingen in bewaring zijn gesteld. Voor zover de rechtbank desondanks concludeert dat er onvoldoende voortvarend is gehandeld, dan dient de belangenafweging in het voordeel van verweerder uit te vallen, nu de toezegging van een lp als een zwaarwegend belang heeft mee te wegen.

De rechtbank overweegt als volgt.

In hetgeen is aangevoerd met betrekking tot de - op zichzelf onweersproken - mededelingen van de Turkse autoriteiten ziet de rechtbank geen aanleiding om te concluderen dat de inlichtingen van verweerder onjuist zijn, nu daarin niet was vermeld dat er contact was geweest met de Turkse autoriteiten.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder sinds de uitspraak op het vorige beroep, op zichzelf beschouwd, voldoende activiteiten ontplooid. De vraag rijst of in al hetgeen is aangevoerd en in de tijd die sinds de oplegging van de maatregel reeds was verstreken reden is gelegen voor de conclusie dat van verweerder in dit geval meer voortvarendheid verwacht had mogen worden. Niet is uitgesloten dat, terugblikkend vanuit de gegevens zoals die thans bekend zijn, het mogelijk was geweest reeds eerder een lp-toezegging voor eiser te verkrijgen. De rechtbank ziet hierin echter in dit geval onvoldoende aanleiding voor voormelde conclusie. Uit het dossier en de toelichting van de zijde van verweerder blijkt immers dat enige tijd onduidelijkheid heeft bestaan over de authenticiteit en daarmee de bruikbaarheid van de door eiser overgelegde documenten. Voorts kan verweerder - zij het in beperkte mate - rekening houden met de datum van opleggen van de maatregel bij het bepalen van de eigen planning. In dat licht is de tijd die is verstreken sinds het opleggen van de maatregel, meer in het bijzonder sinds de afronding van de lp-aanvraag door toezending met vertaalde stukken op 20 juli 2007, niet zodanig lang dat van onvoldoende voortvarendheid kan worden gesproken.

AWB 07/29809

3

Gezien het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de voortduring van de vrijheidsontnemende maatregel of de wijze van tenuitvoerlegging daarvan niet in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 07/29309

4

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 13 augustus 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. S. Slijkhuis, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: **13 JULI 2007**

Conc.: KM
Coll: JF
D: C

Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open.

VOOR KOPIE AANGEGEVEN DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep
Vreemdelingenzaken
Per fax: 070-3651380
Totaal: 8 pagina's

Amsterdam, 17 augustus 2007

BETREFT: APPELSCHRIFT

Appellant :
Verblijvende : Uitzetcentrum Schiphol-Oost
Geboortedatum :
Nationaliteit : Turkse
V-nr. :

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 AUG 2007	
ZAAKNR.	200705895
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 222, 1054 SE, ten kantore van Altadvocaten.

Ik verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr. Awb 07/29809, d.d. 13 augustus 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als **productie 1**.

Grief 1

"In hetgeen is aangevoerd met betrekking tot de -op zichzelf onweersproken- mededelingen van de Turkse autoriteiten ziet de rechtbank geen aanleiding om te concluderen dat de inlichtingen van verweerder onjuist zijn, nu daarin niet was vermeld dat er contact was geweest met de Turkse autoriteiten".

Appellant kan zich hiermee niet verenigen om de navolgende redenen.

Uit het M.120 formulier volgt dat verweerder op 20 juli 2007 de laissez-passer-aanvraag heeft verzonden aan de diplomatieke vertegenwoordiging en dat de aanvraag op dezelfde dag door de Turkse diplomatieke vertegenwoordiging is ontvangen, zie pagina 2 onder punt 6.

Deze vermelding komt niet overeen met de onweersproken mededelingen van dhr Osman van het Turkse Consulaat te Deventer en dhr Sinan van het Turkse Consulaat te Rotterdam dat de zaak van appellant bij beide consulaten niet bekend was.

W.G. Plein 222 1054 SE AMSTERDAM T (020) 616 14 87 T (020) 618 42 86 F (020) 616 46 29 INFO@ALTADVOCATEN.NL

WWW.ALTADVOCATEN.NL STICHTING DERDENGELDEN KVK 34210003 REKENING NUMMER ABN AMRO 59.31.70.504

IEDERE AANSPRAKE/INLICHTING IS GEBREKT TOT HET HIERAAN DAT IN VOORKOMEND GUAAL INZAAKT UITGEKERST DOOR ONZE AFGELASTAANDEPRAKTIJKEN/RECHTSPRAAK

Bovendien valt uit het M 120 formulier niet op te maken hoe de laissez-passer-aanvraag is verzonden en/of verweerder beschikt over een ontvangstbevestiging van de aanvraag door de Turkse diplomatieke vertegenwoordiging(en).

Aangezien door appellant gemotiveerd is bestreden dat de zaak van appellant bij beide Turkse consulaten niet bekend was had het op de weg van verweerder gelegen om aan de hand van documenten bijv. een fax bevestiging, uitgeprint e-mail bericht, ontvangstbevestiging van de TPG dan wel een koerierdienst aan te tonen dat de lp-aanvraag wel degelijk is ingediend en ontvangen door de Turkse diplomatieke vertegenwoordiging.

Gelet op het bovenstaande heeft de rechtbank in bovengenoemde overweging miskend dat de inlichtingen van verweerder onjuist zijn.

Grief 2

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder sinds de uitspraak op het vorige beroep, op zichzelf beschouwd, voldoende activiteiten ontplooid. De vraag rijst of in al hetgeen is aangevoerd en in die tijd die sinds de oplegging van de maatregel reeds was verstreken reden is gelegen voor de conclusie dat van verweerder meer voortvarendheid verwacht had mogen worden. Niet is uitgesloten dat, terugblikkend vanuit de gegevens zoals die thans bekend zijn, het mogelijk was geweest reeds eerder een lp-toezegging voor eiser te verkrijgen. De rechtbank ziet hierin echter in dit geval onvoldoende aanleiding voor voormelde conclusie. Uit het dossier en de toelichting van de zijde van verweerder blijkt immers dat enige tijd onduidelijkheid heeft bestaan over de authenticiteit en daarmee bruikbaarheid van de door eiser overgelegde documenten. Voorts kan verweerder- zij het in beperkte mate- rekening houden met de datum van oplegging van de maatregel bij het plannen van eigen planning. In dat licht is de tijd die is verstreken sinds het opleggen van de maatregel, meer in het bijzonder sinds de afronding van de LP-aanvraag door toezending met vertaalde stukken op 20 juli 2007, niet zodanig lang dat van onvoldoende voortvarendheid kan worden gesproken.

Gezien het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de voortduring van de vrijheidsontnemende maatregel of de wijze van tenuitvoerlegging daarvan niet in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw of artikel 8:75 van de Awb.

Appellant kan zich hiermee niet verenigen om de navolgende redenen.

Immers het recht op vrijheid is een van de meest fundamentele rechten. Vrijheidsontneming dient niet langer te duren dan strikt noodzakelijk is om het doel te bereiken, waartoe de bevoegdheid tot vrijheidsontneming is gegeven. Dat brengt dan ook met zich mee dat verweerder voortvarend dient te handelen ten einde de vreemdeling te helpen aan zijn vertrekplicht te voldoen. Dat brengt eveneens met zich mee dat indien voor verweerder de mogelijkheid van verwijdering van de

vreemdeling bestaat, hij voorvarende inspanning daartoe niet achterwege mag laten.

In onderhavige zaak is appellant in bewaring gesteld omdat zijn paspoort en nūfus kaart door verweerder vals zijn bevonden. Anders dan de rechtbank vaststelt bestond bij verweerder op dit punt geen onduidelijkheid. Derhalve valt niet in te zien waarom de vals bevonden documenten vertaald moesten worden voor een laissez-passer aanvraag. Daar komt bij dat het overgelegde paspoort in twee talen is opgesteld te weten Turks en Engels.

Hieruit volgt dan ook dat de conclusie van de rechtbank dat de tijd die is verstreken sinds het opleggen van de maatregel, meer in het bijzonder sinds de afronding van de LP-aanvraag door toezending met vertaalde stukken op 20 juli 2007, niet zodanig lang is dat van onvoldoende voortvarendheid kan worden gesproken, ondeugdelijk is gemotiveerd.

Immers uit de gegevens zoals die bekend waren bij de rechtbank volgde duidelijk dat verweerder eerder een laissez-passer voor appellant had kunnen krijgen bij de Turkse autoriteiten.

Gelet op het bovenstaande heeft de rechtbank dan ook ten onrechte overwogen dat verweerder voldoende voortvarend heeft gehandeld ter fine van de uitzetting van appellant.

Petitum

Redenen waarom appellant u verzoekt ondanks het appèl verbod niettemin van het hoger beroep kennis te nemen:

- Het hoger beroep gegrond te verklaren;
- De bestreden uitspraak te vernietigen;
- De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen tot betaling van de proceskosten en
- Appellant schadevergoeding toe te kennen.

Hoogachtend

mr. E. Arslan (bepaaldelijk gevolmachtigde)

Cc aan IND:070-7794545